

tartva az összefüggéseket is, hogy a tanulmányozásokból teljesen megismerhető legyen a folyóvizek természete, életműködése és ezeknek törvényei.

Péchy József és munkatársai megteremtették az egységes hazai vízmérce hálózatot. Alapvető jelentőségű vízhozam méréseket végeztek. Vízhozam görbéket határoztak meg, a vízjárási adatokat az osztály végzett munkája és a tanulmányok a mai Vízrajzi Évkönyvek formájában adták ki. Az első könyv kiadására – a Vízrajzi Osztály létrehozása utáni évben – 1887-ben került sor. Feltérképezték főbb folyóinkat, elsősorban a Tiszát. Biztató kísérleteket tettek az árvízi előrejelzésekre. Műszereket terveztek, vagy a meglévőket módosították. 1895-től rendszeresítette a naponta megjelenő Vízjárasi Térkép kiadását. Megtették a kezdő lépéseket folyóink hordalékviszonyainak megismeréséhez. A Bodrog medrének felvétele mellett különösen jelentős volt Péchynek a Balaton vízrajzi felvétele. A Magyar Földrajzi Társaság kutatásával összhangban irányította a Balaton szintvonalas térképének felvételét és megszerkesztését.

A Vízrajzi Osztály tudományos munkáinak irányításán kívül egyénileg is tevékenykedett. Legfőbb műve a francia és a német nyelven is kiadott két kötetes „Vízjelzés” című tanulmánya, a várható vízállások előrejelzéséről, 1895-ben és 1897-ben. Figyelmet érdemel „Gátvédelem” című gyakorlati kézikönyve (1892), mely az első összefoglaló mű volt ebben a témakörben és régi hiányt pótolta maga idejében. A párizsi 1900. évi nemzetközi kiállításra: az „A lecsapó és vízhasználati társulatok” című leírása magyar és francia nyelven jelent meg.

„A magyarországi földöntözések vízszükségletének méréséről” írt tanulmányában a mezőhegyesi, a mindsenti és a péklapuztai rétóntozéseknél végzett kísérletek módszeréről és eredményeiről számolt be (1900). Számos kisebb terjedelmű tanulmány is tükrözi érdeklődésének széles skáláját, az időszerű vízügyi feladatok helyes felismerését. Egyenes jelleme, feltétlen becsületessége és páratlan jó szíve, életében is a jó barátok légióját szerezte meg Péchy József számára. Kiváló szorgalma, példakép marad nem csak kortársai előtt.

Péchy József 1902. november 17-én halt Budapesten. A Kerepesi úti temetőben helyezték örök nyugalomra.

Góg Imre

MEGJELENT

Halász Péter:

Bokrétába kötögetem vala...

A moldvai magyarok néprajzához

Szakmai körökben és a magyarság sorskérdései iránt érdeklődők között egyaránt ismert, hogy a moldvai magyarok a hagyományos népi műveltség igen régies állapotát, archaikus rétegeit őrzik, s ezek a magyar művelődés szempontjából megkülönböztetett jelentőségű értékek. A moldvai magyarok – földrajzi, politikai, nyelvi és vallási elszigeteltségük következtében nagyobb mértékben őrizték meg hagyományos műveltségünk történelmi rétegeit, azokat, amiket a Kárpát-medencén belül élő magyarság, részben különböző európai hatások, részben pedig belső változások következtében jórészt már felhagyott. A néprajzkutatásnak fontos feladata tehát, hogy népi kultúráknak ezt a viszonylag egységes, ebben a formájában és teljességben már sehol máshol fel nem lelhető területét minél tökéletesebben feltárja, a tudomány és a nemzeti művelődés számára hozzáférhetővé tegye. E kötet lapjain többségükben más megjelent csángó tárgyú tanulmányait gyűjtötte össze a szerző. Halász Péter írásai részletező megfigyelésen, alapos terepmunkán nyugszanak. Általában nem elégszik meg az archaikus jegyek leírásával, hanem változásukban követi őket. Egész szemléletét áthatja az együtt élő népek közös múltjának, műveltségi kapcsolatainak elemzése, így a tanulmányok alapvetően interetnikus vonatkozásúak. A történelem, társadalom, gazdálkodás, mestersége, népszokások, nyelv című fejezetekbe sorolt tanulmányokon át a személyes elkötelezettség, leírásai nemcsak a néprajzkutatók, hanem az érdeklődő olvasó számára is élvezetesebbek és tanulságosak.

Az Európai Folklor Intézetnél megjelent könyv ára 2290 Ft.